

Hvad er der dog sket i partiet Venstre?

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Det er bemærkningerne om de folkelige tilskud, der kalder mig herop. Fradrag kontra tilskud, det er en debat, vi fører mange steder. Jeg synes, det netop her viser sig, hvilke problemer vi har i hele vores boligstruktur, når vi i den grad har gjort det til et beskatningsobjekt. Det er punkt nr. 1. Punkt nr. 2: Med den type fradrag, vi har, fradrag, man får i alle tilfælde, skal det selvfølgelig konverteres til noget, der rent faktisk er ydet noget til gengæld for.

Hvis man har et fradrag, kan man selv disponere. Så lægger man op til, at man er et frit, selv-tænkende menneske, der kan sige: Jamen jeg vil i år lave den forbedring, jeg vil næste år lave den forbedring og om tre år den forbedring.

Hvis vi i stedet for opbygger tilskudsordninger, så må man folde sine hænder, hver gang der er finanslovsforhandlinger, og håbe på, at der er noget i kassen til næste år og næste år og næste år igen. Det er nogle skruer, der er meget lettere at regulere på – hvor meget der er i kasserne – og så må man komme med hatten i hånden, og så skal man ind i hele det her søgesystem, og der er altid nogle, der er gode til at skrive ansøgninger, og der er nogle, der er mildt sagt meget dårlige og ringe til at få afleveret de papirer og derfor aldrig får nogen tilskud. Og det er selvfølgelig altid de kvikkeste og de bedst begavede og bedst uddannede, der rager tilskuddene til sig, og dem med de syv års skolegang kommer lidt senere. Den form for forskelsbehandling er jeg ikke tilhænger af.

(Kort bemærkning).

Lotte Henriksen (S):

Tilsyneladende har alle debatter i Folketinget i øjeblikket en tendens til at udvikle sig til debatter om henholdsvis tilskud eller fradrag. Så er det for så vidt ligegyldigt, om vi diskuterer erhvervs politik eller miljø politik, eller hvad ved jeg.

Når jeg bad om ordet, var det også lidt for at sige, at jeg ikke på daværende tidspunkt havde brug for en kort bemærkning efter hr. Niels J. Langkildes indlæg i debatten, hvilket jo viste, at vi var meget enige om en lang række punkter og også om, hvordan vi forbedrer hele det her område og hjælper flere bevaringsværdige bygninger med også at kunne blive renoveret og restaureret.

Derfor synes jeg, det er lidt uheldigt, hvis den her debat udvikler sig til en uenighed om henholdsvis regionale faglige råd eller lokale bevaringsfonde, for der er jo præcis ikke nogen modsætning i eller ønske om at nedlægge allerede eksisterende foreninger af den ene eller den anden slags. De opleves jo lige præcis som at skulle inddrages i det her arbejde og kunne måske også være med til at formidle, at der kunne skaffes lokal finansiering til at få bevaret nogle af de her huse, og det, at staten også bidrager med, ja, vel at mærke et lille beløb, men dog får opstartet nogle af de lokale fonde i de lokale områder – i det er der et positivt incitament til overhovedet at videreføre den folkelige debat på det her område, også ude i de lokale områder, så jeg vil synes, at debatten får en uheldig drejning, hvis det skal lyde som et princip om, at vi ønsker at nedlægge det eksisterende.

Det er da netop at understøtte og fortsætte det eksisterende og så sørge for, at man de steder, hvor man ikke har været i stand til at oprette lokale bevaringsfonde, får et spark videre i debatten.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg skal lige starte med fru Anni Svanholt. Der må jo være tale om en misforståelse, eftersom Venstre stadig væk siger, at vi synes, det går fint, som det er i dag. Hvordan kan man kalde det en kovending, når vi siger, at vi skal fortsætte, som vi gør i dag? Det, vi gør i dag, var jo netop det, der blev besluttet dengang.

Jeg må så citere, hvad der står: »Ministeren lægger i sin redegørelse op til, at kommunerne i revisionen af kommuneplanen skal tilskyndes til en særlig planlægningsindsats for bevaringsarbejdet.« Altså en særlig indsats ud over det, der sker i dag, og så sagde vi, at det behøver vi ikke. Vi har det fint med den beslutning, og lad os bare fortsætte med det, der var dengang. Det er jo svært at finde ud af, hvad der bliver sagt.

Når vi nu taler om at understøtte kommunerne og fru Elsebeth Gerner Nielsen bruger Lyøprojektet som et eksempel på, hvor det gik galt, er det jo spændende at se på, om vi kender nogle eksempler, hvor Miljø- og Energiministeriet har understøttet nogle kommuner. Vi kender et slående eksempel: Fåborg Kommune, Lyøprojektet, hvor hele lokalplanen er udarbejdet sammen med Miljø- og Energiministeriet, og når det gik så galt, er det jo ikke et særlig godt eksempel